

lycka. Det t-a goda. — Substantivt brukas *Det t-a*, helst i kyrkostil, och betyder: Det jordiska, jordlifvet, världen, i motsats till Det andliga ell. tillkommande. *I detta t-a*, i detta lifvet. *Lemna det t-a*, dö. *Slå det t-a ur hågen*, vända sina tankar ifrån världen. — *Syn.* Jordisk, Verldslig.

TIMLIGEN, timmligänn, adv. I timligt afseende.

TIMLINIE, timmlinje, f. 3. Linie på ett solur, hvilken utvisar någon viss timme.

TIMME, m. 2. pl. *timmar*, äfv. i sing. *Timma* (ursprungl. genom misbruk). Hette i fornspråket *Time* och betydde egentl. det samma som Tid. Deraf uttrycket *I hedentima*. 1) Tidsmätt, utgörande $\frac{1}{24}$ af ett dygn. *En dag utgöres af tolf timmar. Det varar en t-s tid, en t.* *En t-s väg*, som kan tillryggaläggas på en timme. *På, inom, om en t. Hyra, arbeta på t.*, efter viss betalning för hvar timme. *Få så och så mycket i t-n*, för hvarje timme. — 2) Timslag. *Komma på t-n*, på timslaget, på utsatt tid. [Tima.]

TIMMELIG, se *Timlig*.

TIMMER, timm'r, n. 3. I. (i fornspråket *Timbr*) Antal af 40 skinn.

TIMMER, timm'r, n. 3. II. 1) (utan plur.) Groft byggnadsvirke, såsom t. ex. stockar. — 2) Benämning på vissa trån på skepp. — *Ss. T-hög.*

TIMMERARBETE, n. 4. Arbete med timring.

TIMMERBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Insekt af Skalbaggarna med ofantliga spröt; lever i trävirke och finnes ofta på timmerstockar. Cerambyx.

TIMMERFLOTTA, f. 1. Större mängd af timmer, som flottas tillsammans utför en elf.

TIMMERKLÄDNAD, m. 3. Beklädnad med timmer, t. ex. vid befästningsverk.

TIMMERMAN, m. 3. pl. — *män*. 1) Arbetare, hvars yrke är att timra hus och göra det grofre arbete, som dertill hörer, såsom dörrar, fönster, golf och tak, m. m. — 2) Se *Timmerbagge*. — *Ss. T-shandtverk, -syрке.*

TIMMERMANSSNÖRE, n. 4. Kritsnöre, hvarmed timmermän slå räta linier på virke, för att derefter rätta sig vid sitt arbete.

TIMMERMANSSTOL, m. 2. (skepp.) En af sjömansgarn lagd smal matta att sitta uti vid arbeten utombords.

TIMMERMOSA, f. 1. Mossarten *Hypnum proliferum*.

TIMMERPLATS, m. 3. Plats, der timmer är upplagdt eller upplägges.

TIMMERSKOG, m. 2. Skog af resliga träd, tjenliga till timmer.

TIMMERSTEK, n. 3. (skepp.) Ett slags stek, som brukas vid gigtågens fästande på rån och vid fästandet af stjertar.

TIMMERSTOCK, m. 2. Stock, ämnad att begagnas vid timring. (Fam.) *Draga t-r.* benämning på en pantlösen i sällskapslekar, då den pantskyldige drager pannan sakta utför en dörrspegel, så att ett dallrande buller uppstår, ungefär som då man släpar timmer.

TIMMERTRÄD, n. 3. Träd, hvaraf en timmerstock kan fås.

TIMMERVERK, n. 3. 1) Se *Timmerarbete*. — 2) Något timradt.

TIMMERYXA, f. 1. Yxa, som timmermän bruka.

TIMSMOSSA, f. 1. Moss-slägtet *Timmia*.

TIMOTEJ, --täj, m. sing. eller

TIMOTEJGRÄS, --täjgräs, n. sing. Ett allmänt bekant grässlåg. *Phleum pratense*. — Skrifves äfv. *Timothei, Timothej*.

TIMPEL, timmp'l, m. 2. pl. *timplar*. Ställe i en härd, der jern omsmältes, för att blifva smidigare.

TIMRA, v. a. o. n. 1. Bygga af sammanfogade stockar. *T. på ett hus. T. på', bygga på' ett trähus. T. upp, se Upptimra.* — *T-d*, part. pass. *T-t hus.* — *Timrande*, n. 4. o. *Timring*, f. 2.

TIMSKIFVA, f. 1. Se *Urtafla*.

TIMSLAG, n. 3. Se *Klockslag*.

TIMSTEN, m. 2. Sten, inrättad till solvisare.

TIMTALS, adv. eller

TIMVIS, adv. I flera timmar efter hvarandra; på vissa timmar; en timme i sender.

TIMVINKEL, m. 2. pl. — *vinklar*. (astr.) Den vinkel, som en storrinkel genom en himmelskropp formerar med meridianen.

TIMVISARE, m. 3. Visare på ur eller timsten.

TIN, tinn, (gam.) se *Din*.

TINA, f. 1. Öppet, långgrundt, mindre laggkärl, som begagnas vid tvättning.

TINA, v. a. 1. Genom värme åter bringa något fruset i flytande form. Vanligen säges *Tina upp*. — V. n. Töa upp, smälta. Säges om något fruset.

TINDRA, v. n. 1. Lysa med ett än klart, än matt, i färg omväxlande, hastigt försvinnande och lika hastigt återkommande sken. Säges om stjernor och helt små föremål, liknande punkter. — *Tindrande*, n. 4.

TING, n. 3. I. (indef. sing. bibehåller i vissa uttryck maskulin, ordets ursprungliga genus) 1) Allt hvad som är tänkbart. *En t., en sak. Hvert och ett t.,* hvarje sak. *Någon t.,* något. *Allt t., Ingen t.,* se *Allting, Ingenting*. — 2) (i inskränkt mening) a) Hvarje föremål, som har verklighet. *De skapade t-en. T-ens väsende.* — b) (i juridisk mening) Allt hvad som kan blifva föremål för rättighet (i motsats till person). — c) Angelägenhet. *Han gör i sin* (plural) *t hvad han vill.* — *Syn.* (för alla bem.) Sak.

TING, n. 3. II. (i fornspråket *Thing*) 1) (for-dom) a) Allmänt folkmöte. Deraf Allsherjarting och (i Norge) Storting. — b) Sammankomst af de bofasta männen i härad eller landskap, der lag skipades och ekonomiska ärender afhandlades. Deraf Häradsting och Landskapsting eller Lands-ting. — 2) (i sednare tider) Domstols sittning i domsaga på landet. Deraf Härad-, Lagmans-, Bergs-, Grafveting. *Hålla t. ell. sitta t.,* föra ordet såsom domare i en sådan domstol. *Stämna till t-et. Resa till t-et. Urtima t.,* se *Urtima*. — *Ss. Vårting, Hösteting.*

TINGA, v. a. 1. Beställa något för sin räkning, till köp, hyra o. s. v.; äfv. betinga sig en persons tjänst, arbete. *T. ett arbete, en vara. T. rum. T. hästar. T. arbetare. T. någon till ett arbete. T. en bandit att mördra någon. T. köp, öfverenskomma om vilkoren för ett köp, om priset. T. bört, se Borttinga. T. i'n, se Inackordera. T. på', upp, se Påtinga, Upp-tinga.* — *Tingande*, n. 4.

TINGEST, tinnsgesst, m. 2. (af *Ting*, I; fam.) 1) Sak, som icke har någon viss benämning, eller som på något sätt utmärker sig för besynnerligt utseende, oformlighet, konstig sammansättning, ovanlig storlek, fulhet, o. s. v. — 2) (föraktl., om